

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	8
คำนำผู้เขียน	10
บทนำ	17
1. ลงทุนคืออะไร อะไรคือการลงทุน	22
2. บ่อนพนันกับตลาดหุ้น นักลงทุนหรือนักพนัน	26
3. คน 4 ประเภทในตลาดหุ้น	31
4. อย่าหมีเงินน้อยในการลงทุน	36
5. เงินของใคร คนนั้นต้องรับผิดชอบ	44
6. ชื่อหุ้นกับชื่อบ้าน	50
7. คนจนเล่นหวย คนรวยเล่นหุ้น	58
8. หุ้นกับน้ำดื่มในซูเปอร์มาร์เก็ต	64
9. ลงทุนด้วยเหตุผลหรืออารมณ์	70
10. หุ้นกับธุรกิจ คนละเรื่องเดียวกัน	76
11. เมล็ดเงิน	83

12. วินัยการลงทุน (1)	90
13. วินัยการลงทุน (2)	95
14. Cut Loss ให้ได้ ตัดขาดทุนให้เป็น	103
15. Exit Strategy	110
16. นักลงทุนคือแมวมอง	117
17. นักลงทุนหุน หรือ นักซื้อขายหุน	124
18. แมวสีอะไรถ้าจับหนูได้ก็ถือว่าใช้ได้ทั้งนั้น	129
19. คำถาม (มัก) ง่ายๆ	135
20. แปลงกายเป็น VI จำเป็น	139
21. มหกรรมหนังสือกับการซื้อหุน	144
22. ตลาดหุน กับ ตลาดสด	149
23. ขายหมู	153
24. จังหวะ วินัย ใจแข็ง	158
25. ได้ง่าย เก็บยาก	165
26. ระวางรถไฟ	171
27. ประชาธิปไตยในหุน	177
28. “คริสต์มาส” อย่า “คิดมาก”	183
29. ปีใหม่ รถใหม่ คิดใหม่	187
30. ลงทุนแบบ กิ๊ก-แฟน-ผัวเมีย	195
31. “เงิน” ก็คือ “เงิน”	201
32. เล่นหุนรู้ตัว ลงทุนรู้ทาง แผนการชัดเจน	209

33. รู้จัก “ซื้อได้” ก็ต้องรู้จัก “ขายเป็น”	214
34. ยิ่งแดงยิ่งดี	219
35. การลงทุนมีความสุข	225
36. Fantastic 4	231
37. Investor vs. Trader	235
38. 3 “อย่า” พารวย	240
39. ไปได้หน่อยได้เร็ว ไปได้มากได้ช้า	244
40. เด็กจบใหม่จะมีเงินเก็บได้อย่างไร	247
41. โลก-กลัว-มันใจ	252
42. ติดหุ่น	258
43. “เล่น” หุ่น	262
44. พอร์ตใคร พอร์ตมัน	266
45. ความรวยคือ...	270
46. ทำไมคนรวย ทำไมคนจน (Part 1)	273
47. ทำไมคนรวย ทำไมคนจน (Part 2)	277
48. ทรัพย์สิน หรือ สินทรัพย์	283
49. รวยเรียบง่าย กับ รวยมั่งง่าย มันคนละเรื่อง!!	286
เกี่ยวกับผู้เขียน	290

คำนำสำนักพิมพ์

ความรวยกับความโลภ ดุลล้ายเป็นสิ่งคู่กัน

คนทั้งหลายมักเข้าใจเรื่องราวของความรวยอยู่สองสามอย่างว่า ความรายนั้นไปถึงได้ยาก ไม่ลำบากไม่มีวันรวย และ สอง ถ้าไม่โชคดีถูก หวยรวยเบอร์ หรือโดนมรดกตกใส่ ก็ไม่มีวันรวย ยิ่งกว่านั้นยังเชื่ออีกว่า คนรวยหมายถึงเศรษฐีร้อยล้านพันล้าน! เท่านั้น

เรื่องราวความคิดในหนังสือนี้จะทำความเข้าใจใหม่ๆ กับคุณผู้อ่าน ที่สนใจการลงทุนธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์ ว่าคุณจะสามารถรวยได้อย่างไร และ ข้อคิดแบบไหนที่ทำให้คุณรวยอย่างยั่งยืน เพราะคนไม่น้อยเลยที่คิดไปเองว่า หุ่นคือความฉาบฉวย คล้ายการพนันเพราะมีการเก็งกำไร ทำให้รวยเร็ว และจนเร็ว ซึ่งก็จริงแท้ในบางแง่มุมและสำหรับคนโลกบางคน

แต่ข้อคิดจากประสบการณ์ของ *ปราโมทย์ กীরติเกรียงไกร* ในภาษา ฮาเฮอ่านเพลินเหมือนเพื่อนพูดกับเรา จะดึงดูตคุณให้มองวิธีคิดใหม่ๆ ที่ ไครๆ ก็ทำได้ ซึ่งสวนทางกับความเข้าใจเรื่อง “ความรวย” ที่เคยมีมา ตั้งแต่ วิธีการเก็บเงินเพื่อสะสมเป็นทุน และไม่ต้องโลกก็รวยได้ สิ่งสำคัญก็คือ การเรียนรู้ วินัย มีความอดทน รู้จังหวะและมีสัญชาตญาณ มีสติรู้ตัวเพื่อ กำกับการเข้าและออกจากตลาด เพราะเมื่อมีสติแล้ว เดี่ยว “สตางค์” ก็จะ ตามมาอย่างแน่นอนที่สุด

ดังนั้น “สติ” และ “สตางค์” จึงเป็นสิ่งคู่กัน ถ้าขาดสติ สตางค์ ก็หลุดลอยไปเหมือนกัน

ข้อคิดของความรวยที่มั่นคงยั่งยืนต้องเรียบง่ายไม่ซับซ้อน เพราะการใช้ชีวิตและวิถีคิดก็มีผลต่อความรวยและจนของคุณ บ่อยไปที่คนเรามักลืมนึกถึงความจำเป็นและความสำคัญของการใช้เงินและการได้มา ไม่ใช่แค่กลยุทธ์เรื่องหุ้นเท่านั้นที่มีอยู่ในเล่มนี้ แต่เป็นมุมมองที่แจ่มชัดเกี่ยวกับการใช้จ่ายในชีวิตด้วยเช่นกัน

ทุกเรื่องนั้นแสนจะเรียบง่ายไร้ความซับซ้อนซึ่งคุณทำตามได้จริงทั้งหมดนี้มีอยู่ใน *รวยเรียบง่าย เล่มนี้แล้ว*

เชิญคุณเข้าสู่ครรลองของความรวย อย่างหนักแน่น *ยั่งยืน* และ *เรียบง่าย* กันได้เลย

โพสต์บุ๊กส์

คำนำผู้เขียน

ผมขอใช้พื้นที่คำนำผู้เขียนตรงนี้ในชื่อว่า “คำถามนำผู้เขียน” นะครับ คำถามที่ผมอยากนำมาถามทุกท่านคือ ทำไมในโรงเรียนเราไม่มีสักวิชาเดียวเลยที่เป็นคาบเรียนเรื่อง “การบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล” (แค่ได้ยินคำนี้ อยากรู้ว่าแต่เด็กเลย ผู้ใหญ่หลายคนก็รู้สึกว่ายากอะ เป็นเรื่องไกลตัวจังเลย ก็นั่นแหละครับ เห็นไหมว่าเราไม่คุ้นเคยกับมันเลย หรือจะตั้งชื่อว่า “หนูน้อยร้อยล้าน” เป็นไง ดูเป็นมิตรขึ้นไหม)

วิชา “การบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล” ทำไมไม่สอนเด็กๆ เน้นคำว่า สอนเด็กๆ นะครับ ไม่อ่อนดัดง่าย ไม่แก้ตัวยาก และที่สำคัญวัยเด็กยังมีเวลาชีวิตอีกเยอะ มีเวลาสร้างความมั่งคั่งได้จริง แต่ผู้สูงวัยเวลาชีวิตเหลือน้อยเต็มที แม้จะทำถูกวิธีแต่เวลาไม่มีเหลือให้สะสมความมั่งคั่งแล้ว

หลายคนกว่าจะได้ยินคำนี้คือตอนเข้ามาหาวิทยาลัยไปเรียนในคณะบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะบัญชีโน่นถึงจะเริ่มได้ยินได้ฟัง กว่าจะเติบโตไปถึงตอนนั้น คุณรู้ไหมครับว่า ทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดคือ “เวลา” มันได้ถูกผลาญหายไปโดยไร้ค่าตั้งกว่า 20 ปีแล้ว (ก็คือช่วงเวลาที่คุณโตมาไง) เหมือนโยนทองที่ติดมากับตัวทิ้งไปทุกวันๆ ไม่เสียดายหรอก

ถ้าเราเริ่มสอนเด็กๆ ตั้งแต่อนุบาลให้เขาได้ยินคำว่า เงิน เวลา เก็บสะสม เก็บออม รายได้ รายรับ รายจ่าย ค่าใช้จ่าย ลงทุน เงินออกเวย

อะไรแบบนี้ไว้แต่เนิ่นๆ จะทำให้เรื่องเงินไม่ใช่เรื่องยาก หรือรู้สึกว่ามันไกลตัว ไว้โตก่อนค่อยรู้ ผลคือ โตแล้วถึงแตก โตมาจนไงครับ เห็นกัน อยู่เยอะเยะ

เราเอาเวลาอนุบาล ประถม มัธยม พร่ำสอนสิ่งวิชาการยากๆ เรียนกันหวัระเบิด เพื่อสอบติดมหาวิทยาลัยไปเรียนในคณะที่เราไม่ได้ชอบ เรียนในสิ่งที่เราไม่ได้อิน จบมาแบบงงๆ เบลอๆ แล้วก็ตะลอนหางานทำที่เราไม่ได้รับกั แทบไม่มีอะไรเพื่อตัวเองเลยตลอดระยะเวลากว่า 20 ปีแรกของชีวิต น่าเศร้าใจนัก รู้สึกตัวอีกทีตอนอายุ 30 ว่าเราพยายามเอาตัวรอดในสังคมมาตั้งนาน เงินเก็บนี้ไม่มีเลย บางคนกว่าจะเตะหลักแสน เลือดแทบทะลักหมดตัว กว่าจะได้หลักล้านนี้แทบไม่หวัง

ถ้าสิ่งที่ผมถามจะมีใครเอาไปคิดจริงจังคงดีไม่น้อย เริ่มพูดคุยกับลูกหลานเรื่องเงินทองเลยครับ เริ่มให้เรื่องนี้อยู่รอบตัวเขา อย่าให้เขาต้องใช้เวลา 1 ใน 4 ของชีวิต (ถ้าให้เราอายุ 100 ปี 25 ปีแรกก็หมดไปกับการเรียน นั่นคือตั้ง 25% เสียวนะ) ไปกับเรื่องวิธีการหาเงินอยู่ฝั่งเดียว เพราะเรื่องน่าเศร้าก็คือ แม้คุณจะสอนให้เขาหาเงินได้ แต่กว่าครึ่ง คือฉลาดตอหนาท่างโง่ตอมาใช้

คือหาเท่าไรใช้หมด หาเท่าไรไม่เหลือเก็บ หามาเท่าไรทำไม่ใช้เงินเดือนชนเดือน เงินมันไปไหนกันหมด แปลกแต่จริงนะเรื่องแบบนี้

เมื่อเราห่างไกลจากเงิน เงินก็ห่างไกลจากเราด้วยเช่นกัน เงินมันมีชีวิต ถ้าเราสนใจใส่ใจมัน มันก็สนใจใส่ใจเราเช่นกัน เราศึกษามัน มันก็ศึกษาเรา เรารักมัน มันก็รักเรา เราหวงมัน มันก็หวงเรา ถ้าเราไม่รู้จักมักคุ้นกับมัน มันก็ไม่คุ้นเคยกับเรา จะให้เงินมันมาอยู่กับเรา มันบอกไม่เอาหรอก ใครก็ไม่รู้จัก รักเราจริงรีเปล่าก็ไม่รู้

ใครที่โตแล้วแก่แล้ว ก็รีบใช้เวลาที่เหลือหันกลับมาองวิธีใช้จ่าย

เงินให้มากยิ่งขึ้นนะครับ อย่าทำเป็นล้อเล่น พูดด้วยความเป็นห่วงจากใจจริง สังคมมันโหดร้าย คนมีเงินเหลือก็รอดไป แต่กับคนที่ไม่มีเงินเตรียมมีชีวิตบั้นปลายที่แสนลำบากยากเข็ญได้เลย

ดังนั้น ถ้าเราพลาดพลาดเวลาชีวิตไปอย่างไรประโยชน์แล้ว หันไปมองที่ลูกคุณที่หลานคุณ แล้วรีบทำให้เขาคุ่นเคยกับเรื่องเงินทองเลยครับ ผมไม่ได้หมายถึงว่าไปจับเขามานั่งตีศัพท์แสง สอนทฤษฎีความมั่งคั่ง หรือไปอธิบายเรื่องตลาดหุ้น วิถีลงทุนในตลาดหุ้นแบบนั้นนะครับ

แค่พูดเรื่องเงินที่จำเป็นต่อการสร้างวิถีคิดเรื่องเงินให้เขาได้ยินได้ฟัง สร้างความคุ้นเคยไว้ตั้งแต่เด็ก

หนูจะซื้อขนมชิ้นนี้ ของเก๋กินหมดยั้งจ๊ะ ของเล่นนี้ก็บาท หนูมีเงินพอรีเปลา่ ตัวหนูมีเงินอยู่เท่าไร ไม่มีเงินเลยแล้วจะซื้อได้ไงคะ เรามาเก็บเงินกันไหม หนูจะซื้อของราคา 10 บาท หนูเก็บวันละบาทไปไหม ถ้าวันละบาทก็วันแรกจะมีเงินพอ 10 วัน เก่งมาก แล้ววันที่ 11 เรามาดูกันว่าเงินพอไหม แล้วหนูยังอยากได้มันอยู่รีเปลา่ เรามาช่วยกันคิดหาวิธีสร้างเงินกัน ใครคิดได้มากที่สุดนะมีเงินรางวัลให้ด้วยนะ วันก่อนหนูก็ซื้ออันนี้แล้วนี่นา จะเอาอีกเหรอ มันซ้าะ เอาเงินไปใช้อย่างอื่นแทนดีกว่าไหมคะ เอาไปใช้อะไรดีนะถึงจะคุ้มเงินหนู หรือถ้าไม่มี ก็เก็บเงินไว้ก็ได้ เงินมันเก็บได้นะ เก็บไว้ไม่เนาไม่เสีย ฯลฯ ก็พูดกับเขาตามโอกาสเหมาะสม

คือทำให้การใช้เงินของเด็กๆ ได้คิดก่อนเสมอ ไม่ใช่ อยกไปได้ๆ ร้องไห้ ก็ได้ไป อยกได้ๆ ลงไปดินก็ได้ไป เด็กมันฉลาดครับ กินของดีๆ สมองเต็บโต ถ้าพ่อแม่ทำแบบนี้ เด็กมันก็เรียนรู้ว่าเงินมาจากไหน ช่างมันไม่ใช่เรื่องอะไรของเรา เงินคือเรื่องของพ่อแม่ที่ต้องมาให้ เรื่องของเราคือร้องให้ดังที่สุด นานที่สุด ลงไปดินซักหึงๆ บนพื้นให้นานที่สุด เต็มวัยก็ได้เอง

ในเมื่อเด็กฉลาด ผู้ใหญ่ควรใช้ความฉลาดของเด็กให้คุ้มลิรับ
จับความฉลาดของเขาไปวางในเส้นทางที่ถูก อย่ากลายเป็นคนโง่ที่พาเด็ก
ไปเสียผู้เสียคนซะเอง

และอย่าเพิ่งมาได้ “สติ” เรื่อง “สตางค์” เอาตอนแก่ ใครที่มีสติ
รู้เรื่องการจัดการเงินตั้งแต่เด็กๆ ยิ่งเร็วยิ่งดี เพราะคุณจะมีเวลาอันเป็น
ทรัพยากรที่มีค่าและสำคัญที่สุดไว้ให้ใช้อีกยาวนาน

เก็บเงินเท่ากันเลย แต่ใครที่เก็บได้นานกว่า เงินจะเพิ่มค่า จน
จำนวนเงินมีความแตกต่างห่างไกลกันอย่างเหลือเชื่อ

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ก็ยังเอ่ยวาจาไว้ว่า **“ท่านคิดว่าแรงใดเป็นแรง
ที่มีพลังมากที่สุดในโลก”** คำตอบคือ **“ดอกเบี้ยทบต้น”** (Compound
interest is the most powerful force on Earth.)

มีเงินเก็บเอามาเป็นทุน แล้วนำไปลงทุนให้งอกเงย บวกกับระยะเวลา
เวลา เอมารวมกันจะกลายเป็นหนึ่งในสิ่งอัศจรรย์ของโลกใบนี้

ฝากไว้จะรับเรื่องเงิน ถ้าเริ่มเร็ว และเข้าใจมัน ความรวยก็ไม่ใช่ว่า
เรื่องห่างไกล

เพราะความจริงของความรวยคือ มันช่างเรียบง่ายเหลือเกิน
อย่าไปทำให้มันยุ่งยากเองเลย เพราะถ้าเริ่มทำให้ยุ่ง
มันก็จะยิ่งยาก

ปราโมทย์ กิรติเกรียงไกร

อย่าทำให้ตัวเอง
กลายเป็นนักลงทุนสปากี้ตตี
ความลับของเรื่องการลงทุนก็คือ
มันเรียบง่ายมาก
มากซะจนมีใครสักคน
หรือหลายคนรวมหัวกัน
ทำให้มันยุ่งยากขึ้น
จนเหมือนเล่นสปากี้ตตี

บทนำ

**ผมเชื่อว่า “เพราะชีวิตคือการลงทุน” ถ้าคุณคิดเช่นเดียวกัน
ผมก็หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์**

และจะเป็นประโยชน์มากขึ้นไปอีก สำหรับใครที่สนใจเรื่องการลงทุน
แต่ไม่เคยมีพื้นฐานมาก่อน ขออย่าว่าไม่มีพื้นฐานมาก่อนเลย
หัวโล่ง ตาใส่วางั้นเถอะ

หรือเคยอ่านหนังสือด้านนี้มาเพื่อให้เข้าใจ แต่ดันหนีไปเจอเล่มที่เขียน
เรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยากขึ้นไปอีก มีนะๆ เยอะชะด้วย

พวกเขียนการเงินที่มีประสบการณ์มากกว่า 20-30 ปี
แต่ถ่ายทอดเรื่องการลงทุนได้ไม่เข้าใจเอาเสียเลย
ฟิลเหมือนอาจารย์จบ ดร. แต่พูดภาษาคนไม่รู้เรื่อง
เคยเจอกันมาใช่ไหม เยอะมากกกกก

จากที่จะอ่านเพื่อเข้าใจ กลายเป็นยิ่งอ่านยิ่งตาย
ยิ่งรู้สึกกว่าตัวเองโง่หนวกกว่าเดิม
พาลทำให้เลิกสนใจกันพอดี

หยุดชะงัก! เริ่มตั้งสติ แล้วเริ่มต้นใหม่ เอาใหม่ ใจเย็นๆ
ค่อยๆ ก้าวไปด้วยกัน

การที่ใครสักคนสนใจการลงทุน
ก็เพราะเชื่อมั่นว่ามันเป็นสิ่งที่ดีที่ควรค่าแก่การเรียนรู้
ก็จริงอะ คุณเริ่มต้นดีแล้ว แต่อย่าไปตกม้าตายเพราะผู้เชี่ยวชาญ
ที่ทรงภูมิ แต่ใช้ภาษาขยาากๆ อีกเลย เจอมาเยอะ เจ็บมาเยอะ
เจ็บแล้วจำคือคน แต่เจ็บแล้วยังทนคืออ้อ...คือใคร
แต่ต้องไม่ใช่เราแน่นอน บอกตัวเองแบบนี้

เพราะความจริงแล้วการเงินการลงทุนมันคือเรื่องธรรมดาๆ
มันแทบไม่มีอะไรซับซ้อนเลย มันง่ายมาก
ง่ายเกินไปด้วยซ้ำ ง่ายซะจนมีใครสักคน
หรือหลายๆ คนเริ่มหวาดกลัว และทำการรวมหัวกันแล้วบอกว่า
เฮ้ย! เราไม่ควรจะทำให้มันง่ายมากเกินไปนะเว้ยยยย
ไม่อย่างนั้นพวกเราที่ทำมาหากินอยู่กับการนำเงินคนอื่น
มาลงทุนอยู่ทุกวันแบบนี้ก็ตงงานสิ
ถ้ามันง่ายจนใครก็ทำได้ แล้วใครมันจะเอาเงินมาให้เราลงทุนกันล่ะ
ใครจะจ้างเรา ใครจะเอาเงินมาให้เรา แล้วเราจะเอาอะไรกิน
มาช่วยกันทำให้มันดูยากมากขึ้นกันเถอะ

เราต้องทำให้คนทั่วไปกลัวที่จะทำการลงทุนด้วยตัวเอง
ทำให้พวกเขาเชื่อในคำว่า ผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา

นักบริหารกองทุนมีอาชีพ หรืออะไรก็ได้ที่เราจะคิดสร้างตำแหน่ง
ตัวย่อขึ้นมา จะได้ฟังดูดี ชาวบ้านตาต่าๆ จะได้เชื่อถือ
น่าศรัทธาพวกเรามากกว่าที่พวกเขาเชื่อมั่น ศรัทธาในตัวพวกเขาเอง
เราต้องทำให้การลงทุนเป็นเรื่องยาก ซับซ้อน ลับสน วุ่นวาย
คล้ายจะเป็นลม และต้องเป็นเรื่องของคนที่ฉลาดมากๆ
ถึงจะทำได้กันได้ เพื่ออาชีพการงานของพวกเราจะได้ปลอดภัย
ไปอีกนานแสนนาน แม่เจ้าาาา

และแล้วเราก็เจอกับโลกการลงทุนที่ยากต่อการเข้าใจมากขึ้นๆ
ยากขึ้นๆ ซับซ้อนขึ้นๆ ด้วยคำศัพท์เฉพาะ คำศัพท์ทางเทคนิค
รูปแบบการลงทุนที่วุ่นวาย พันกันไปมา จนกลายเป็นสิ่งที่คนปกติ
ธรรมดาตาต่าๆ อย่างเราไม่อาจจะเข้าใจ
มันใช้เรื่องใหม่เนี่ย เงินเราแท้ๆ

เพราะไม่มั่นใจว่า ฉันจะฉลาดพอหรือที่จะรอดดี
ทำการลงทุนด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ
ที่ปรึกษาการลงทุนมืออาชีพ (และ เอ็มม...คุณอยากตั้งชื่อตำแหน่งอะไร
เพิ่มเติมจากนี้อีกไหม เชื่อได้เลยนะ)

และแล้วจากคนธรรมดา ก็กลายมาเป็น “นักลงทุนสပါเก้ตตี”
หยุดทำตัวเป็นนักลงทุนสပါเก้ตตี เพราะมันคือการทำอะไรให้ยุ่งยากขึ้น
มากกว่าที่มันเป็น สပါเก้ตตีถ้าอยู่ในงาน ก็หนัก
แต่ถ้ามันอยู่ในเรื่องการลงทุน คุณเจ๊งยับ!!

เช่นนั้นแล้ว ผมคิดว่ากลุ่มคนที่น่าจะไปด้วยกับหนังสือเล่มนี้คือ **คนธรรมดาทั่วไป** ที่ทำมาหากิน มีรายได้มีเงินเดือนมีรายรับรายจ่ายที่พอเจอได้ทั่วไป ไม่ใช่พวกที่ไม่ต้องทำงานแต่มีรายได้ไม่จำกัด มีเงินพร้อมใช้ไม่มีหมด มีมรดกตกทอดแสนล้านอะไรทำนองนั้น ที่ทำอะไรไร้ความเสี่ยง คือจริงๆ ก็เสี่ยงแหละ แต่ชนหน้าแข้งไม่เคยปลิว เพราะคนประเภทนี้ผมถือว่าชีวิตเขาเป็นแบบ “ชีวิตคือการใช้ทุน” คือใช้ไปเถอะไม่มีหมดในชาตินี้หรือกส่วนชาติหน้าค่อยว่ากัน

และกลุ่มคนที่ผมอยากคุยด้วยมากที่สุดไม่ใช่พนักงานเมื่ออาชีพทั้งหลาย แต่คือเด็กนักเรียนนักศึกษา วัยรุ่นเยาวชนหรือคนเริ่มทำงานมากกว่า เพราะพวกเขามีสิ่งพิเศษมากในการสร้างความมั่งคั่งก็คือ “เวลาชีวิต” ที่เหลืออีกมาก แต่ข้อเสียของวัยนี้ก็คือ ไม่สนใจเรื่องเงินทองเอาเสียเลย ส่วนใหญ่จะไม่ใช่ทุกคน พอมาสู้อีกที่ อ้าว ฎแก่แล้ว เหลือเวลาอีกไม่เท่าไรก็หมดความสามารถในการทำเงินแล้ว พอถึงตอนนั้นจะเอาเงินทั้งหมดที่มีซื้อเวลากลับมาใหม่ก็ไม่ได้

จะรีบลงทุนก็คงตัวเหี่ยวตายก่อนเงินเติบโต หมดเวลาสร้างความมั่งคั่งไปอย่างน่าเสียดาย ถ้าเพียงแต่พวกเขาเริ่มจุกคิดเรื่องนี้ขึ้นมาสักนิด การมีชีวิตร้ายต้องล้มผัสได้ในชาตินี้แน่ๆ
เพราะความรวย มันเรียบง่ายเหลือเกิน

“

ไม่มีประโยชน์ที่จะถือร่มกันฝน
ตราบใดรอน้ำที่คุณสวมใส่ยังมีรูอยู่
เพราะมันทำให้คุณเปียกเหมือนเดิม

”

1

ลงทุนคืออะไร อะไรคือการลงทุน

การลงทุนคืออะไร อะไรคือการลงทุน
สำหรับผมแล้ว “คือการหาช่องทางหาโอกาส
ให้กับทุนที่เรามีอยู่เดิมได้เติบโตขยายเพิ่มมากขึ้น”
สั้นๆ ง่ายๆ แบบนี้เอง ส่วนจะเติบโตในด้านปริมาณ
หรือด้านคุณภาพ หรือเชิงมูลค่า
หรือคุณค่า ก็แล้วแต่กรณีไป

แล้วช่องทางโอกาสที่ว่านี้คือช่องโหนดบ้าง ก็มีเยอะเยอะแต่ยังไม่พุดถึงมัน
ตอนนี่ เอาแค่คอนเซ็ปต์ แนวคิดเรื่องการลงทุนก่อนนะ

ทุกคนคงเคยได้ยินคำว่า “ลงทุนลงแรง” ใช่มั้ไหมครับ

“ฉันอุตส่าห์ลงทุนอ่านหนังสือ ยังสอบตก” ทุนคืออะไรในกรณีนี้
คือ “เวลา” เพราะเอาเวลาที่จะไปใช้ทำอย่างอื่นที่อยากทำ
มาแลกกับการอ่านหนังสือ ก็เพื่อคาดหวังให้เวลา + ความพยายามตั้งใจ
สร้างดอกออกผล นั่นก็คือการ “สอบผ่าน” แต่ทุนที่ใช้ไปกลับไม่เป็นไป
ตามที่คาด สอบตก ต้องเรียนซ้ำอีก สอบซ้ำอีก อ่านหนังสือซ้ำอีก
เสียทั้งเวลาและความตั้งใจ แบบนี้ต้องเรียกว่าการลงทุนครั้งนี้ขาดทุน
เพราะทุนก็หายดอกผลก็ไม่ได้กลับคืนมานั่นเอง พอเห็นภาพใหม่

จะเห็นว่าจากตัวอย่างที่ยกมา ดูเผินๆ ไม่เห็นจะเกี่ยวกับการลงทุน
ตรงไหนเลย แต่มันเป็นเรื่องการลงทุนอย่างมากในตัวมันเอง
จนอาจพุดได้ว่าเรื่องการลงทุนมันอยู่ใกล้ชิดตัวเรามากจนเราไม่รู้ตัวเลย
อยู่กับเราแบบเนียนๆ ว่างั้นเถอะ

**การลงทุนมันเป็นเรื่องของการ “เลือกใช้” ทุนที่เรา มีอยู่ ว่าจะเอาไป
“ใช้อย่างไร” จะเอาไป “ทำอะไร” แล้วจะใช้ “มากน้อย” แค่ไหน
บนความ “เสี่ยงขนาดไหน” เพื่อ “คาดหวังผลรับ” ในรูปแบบใด**

ซึ่งทุนที่เราพุดๆ กันนี้ มันก็คือทุกอย่างที่เรา มีอยู่ อาทิ เงิน
(อันนี้ที่เรา รู้ดีที่สุดเพราะเราคู่กับคำว่าเงินทุน) เวลา ความรู้ ความขยัน

ประสบการณ์ บ้าน ที่ดิน ทรัพย์สิน ทักษะความถนัด เพื่อนฝูง พ่อแม่
ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เรื่องราวในอดีต รูปร่างหน้าตา เชื้อชาติ ภาษา
ความน่าเชื่อถือ ฯลฯ เห็นไหมครับว่ามันคือทุกอย่างจริงๆ ที่คุณมี

ซึ่งถ้าคุณรู้จักคิดเอาทุนที่คุณมีอยู่ไป “ใช้” ไป “ทำ” ไป “ประยุกต์”
จนมันเติบโตเพิ่มมากขึ้น ก็ถือว่าคุณเป็นนักลงทุนได้แล้ว เช่น
ทำเงินมากขึ้นจากที่มีอยู่เดิม ด้วยการปล่อยกู้ มีเพื่อนใหม่มากขึ้น
จากเพื่อนเก่าที่มีอยู่เดิม ด้วยการรู้จักเพื่อนของเพื่อนเรา
ทำให้เก่งมากขึ้นจากทักษะความถนัดที่มีอยู่เดิม ด้วยการฝึกซ้อม
เพิ่มความรู้มากขึ้น จากความรู้ที่มีอยู่เดิม ด้วยการศึกษาค้นคว้า
และอะไรก็ตามที่ทำให้สิ่งที่มีอยู่ เติบโตขึ้น ด้วยวิธีการบางอย่าง
ที่เหมาะสม อยากรวย เลยค้ายาบ้า อันนี้เรียกว่าวิธีการไม่เหมาะสม
เป็นอย่างยิ่งเลยละ

ถ้าคุณเป็นคนที่รู้จักใช้วิธีคิดแบบนี้อยู่เสมอ คิดพิจารณาซึ่งใจ
บวกลบคูณหาร ข้อดีข้อเสีย ผลดีผลร้าย กำไร ขาดทุน
แล้วคาดการณ์ผลที่จะได้รับตามความน่าจะเป็นอย่างมีเหตุมีผล
นั่นก็สะท้อนว่าคุณมีความเป็น “นักลงทุน” อยู่ในตัวแล้วละ
คุณเป็นแบบนี้ไหม ถ้าใช่หรือใกล้เคียง คุณก็คือนักลงทุนแล้ว
ไม่ยากเลยใช่ไหมล่ะ ใช่ ไม่ยากเลย แล้วใครเป็นคนเริ่มทำให้มันยาก
ขึ้นมาล่ะ น่าคิดๆ

“

Rule 1. Never lost money

Rule 2. Never forgot rule no.1

”

2

บ่อนพนันกับตลาดหุ้น นักลงทุนหรือนักพนัน

หลายคนคิดว่าการลงทุนก็คือการพนัน
ที่อยู่ในรูปแบบที่ถูกกฎหมาย
หลายคนเปรียบนักลงทุนในตลาดหุ้นว่า
ไม่ต่างกับนักพนันในบ่อนกาสิโน
ทุกอย่างเหมือนกันเพียงแต่เรียกชื่อต่างกัน
ทำไมเป็นเช่นนั้น

เพราะคนส่วนใหญ่อาจจะเคยเดินเข้าบ่อน เคยสัมผัสการทำเงิน และเสียเงินจากบ่อน (จะมากหรือน้อย แล้วแต่ดวงคน) แล้วสรุปในใจว่า ถ้าเอาเงินไปวางเดิมพันในอะไรก็ตาม ถ้าตรงกับที่เรา “เลือกไว้” เราก็ได้เงิน ถ้าออกตรงข้ามก็เสียเงิน ส่วนการที่คุณจะได้เงินหรือหมดตัวในตลาดหุ้นมันไม่ใช่ทุกคน เพราะคุณต้องติดต่อบริษัทโบรกเกอร์ (บริษัทนี้ทำอะไรหลายคนยังไม่รู้เลย อธิบายง่ายๆ ว่าถ้าใครอยากซื้อขายหุ้นต้องทำผ่านบริษัทพวกนี้) ต้องเตรียมเอกสาร ต้องรอพิจารณา ผ่านขั้นตอนต่างๆ จนคุณได้เป็นเจ้าของบัญชีซื้อขายหุ้น จึงจะเริ่มวางเงิน และการได้หรือเสียเงินค่อยตามมา และไม่ใช่ตามมาทันที ต้องรอเวลาผ่านไปด้วยจึงจะรู้ว่าเงินของคุณเพิ่มหรือลดลง และภาษาที่ใช้ในตลาดหุ้น ก็ฟังเข้าใจยากเสมอ ทั้งที่มันก็ทำให้ฟังง่ายขึ้นได้นะ แต่ความเท่าอาจลดลง

ด้วยเหตุนี้ (มั้ง) คนที่ไม่เคยเข้าไปในตลาดหุ้นจึงคิดว่า มันก็เหมือนกันแหละ แล้วเราจะต้องทำเรื่องให้มันวุ่นวายทำไม อยากรู้เงินก็เดินเข้าบ่อนง่ายกว่า (บางบ่อนอาจอยู่ข้างบ้าน เดินไปสะดวก หรือบินไปเล่นถึงต่างประเทศ บางที่ได้กำไรจากบ่อน แต่เอามาซื้ออุปกรณ์กระจายกำไรหาย เงินต้นหด กลับมาถึงบ้าน นั่งนับเงินเพิ่งรู้ว่าขาดทุนยับ)

แต่ถ้ามองลงลึกอีกนิด “บ่อนพนัน” กับ “ตลาดหุ้น” ต่างกันตรงไหน มีอยู่ 2 เรื่อง คือ

เรื่องแรก... บอนพั่น ไม่มีอะไรเลยให้คิดพิจารณาว่าผลจะมีแนวโน้มอย่างไร ถ้าคุณจะเล่นสล็อต คุณเอาข้อมูลอะไรมาพิจารณาว่าครั้งนี้มันจะออกอะไร คุณจะได้หรือเสีย การใช้แรงในการหยอดเหรียญหรือใช้แรงในการโยกไปเท่าไร ทำนั่นรีเปลา หรือการยืนจะทำให้คุณมีโอกาสได้เงินมากกว่านั่งไหม แล้วถ้ายืนกอดอกกับยืนเอามือจับที่ตัวเครื่อง แบบไหนให้โอกาสคุณได้เงินมากกว่ากัน หรือว่าคุณต้องจับที่เหรียญก่อนหยอดจึงจะมีโอกาสทำเงินได้มากขึ้น แล้วถ้าคุณเลือกเล่นเครื่องที่เคยแจ๊คพ็อตแตกมาแล้วละ มันจะมอบแจ๊คพ็อตแบบนี้ให้คุณได้อีกไหม แล้วถ้าจะคิดจากสถิติที่ผ่านมา มันเที่ยงตรงขนาดไหน ผลมันออกมาตามสถิตินี้มากน้อยเพียงใด หรือมีปัจจัยอะไรที่คุณคิดว่านำมาใช้พิจารณาโอกาสทำเงินให้คุณได้บ้าง ถ้ามีแบบที่ใช้ได้จริงๆ ช่วยบอกผมหน่อย จะเอาไปใช้บ้าง

ส่วนตลาดหุ้น การจะซื้อหุ้นอะไรสักตัว คุณต้องตัดสินใจจากข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับบริษัทเจ้าของหุ้นตัวนั้นก่อนเสมอ (อ๊ะๆ หลายคนบอก ไม่อะ ถ้ามเพื่อนแล้วซื้อเลย เวิร์ลละ) มีอะไรให้คิดบ้างละ

ก็เช่น หุ้นตัวนี้เป็นของบริษัทอะไร บริษัทนี้ทำมาหากินกับอะไร ธุรกิจเป็นแบบไหน วิธียารายได้ของบริษัททำอะไร มีต้นทุน มีรายจ่ายอะไรบ้าง เป็นผู้นำหรือผู้ตามในธุรกิจที่ตัวเองอยู่ มีข้อได้เปรียบเสียเปรียบจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไรบ้าง เมื่อเทียบกับคู่แข่งในธุรกิจเดียวกัน

ผลงานที่ผ่านมาดีแรงแค่ไหน อนาคตต่อไปจะเป็นอย่างไร จะถดถอย
ทรงตัว หรือเติบโต และอีกสารพัดปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
และส่งผลกระทบต่อหุ้นตัวนั้นในระยะยาว

เอ่ยมานี้ ถ้าพูดให้สั้นๆก็คือ บ่อนดาแล้ววางเงินเลย ส่วนตลาดหุ้น
มีข้อมูลให้ศึกษาก่อนวางเงินซื้อหุ้น

และอีกเรื่อง...ตัวเจ้าของเงินเองนี่แหละ ซึ่งมีความสำคัญมากกว่า
เรื่องแรกมากๆ เพราะอะไร ก็เพราะ *ตัวคุณ* นี่แหละ
ที่จะสามารถเปลี่ยนการพนันให้กลายเป็นการลงทุนได้เลย โอ้ววว
และเปลี่ยนการลงทุนให้กลายเป็นการพนันได้ โอ้ววววว ช่วงวิเศษยิ่งนัก

ถ้าคุณซื้อหุ้นสักตัว แต่ไม่คิดพิจารณาข้อมูลรอบด้านเท่าที่มีให้เสียก่อน
ฟังตามเขามา โทษกระแส หลงคำชวนเพื่อน เมื่อคืนฝันเห็นหุ้นตัวนั้น
ใช้อารมณ์ หรือเดา คุณก็กำลังเป็นนักพนันในบ่อนกาสิโนนั่นแหละ

ลองคิดตาม ถ้าคุณจะแทงฟุตบอล โดยมีข้อมูลให้คุณได้คิดวิเคราะห์
พิจารณาแนวโน้มความน่าจะเป็นที่มากพอ และวางเดิมพันในจำนวนเงิน
ที่คุณสามารถเสียไปได้โดยไม่สร้างความเดือดร้อน
รู้ตัวว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ แบบนี้คุณก็กำลังเป็นนักลงทุนได้นะ

ดังนั้น “บ่อนพนัน” หรือ “ตลาดหุ้น” ก็ไม่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับคุณ
จะให้มันเป็นอะไร ซึ่งมันจะเป็นอะไรก็ขึ้นอยู่กับว่าตัวคุณ
เป็นคนที่มีความคิดแบบ “นักพนัน” หรือ “นักลงทุน” นั่นเอง คุณเลือกได้